

nyomó részét vétel útján fedezi és az árak emelkedése sem a jövedelem nagyságával, sem annak alakulásával nincs összhangban.

Ezen tények végleges hatása azután a közegészségben jelentkezik. A szaporodási arányszám 21%-os csökkenése mellett a sorozási bizottságok idevágó jelentései bizonyítják, hogy az alkalmasnak talált regruták százaléka különösen a passzív országrészekben állandóan csökken. Márpedig ma, amikor a népek fennállásáért folytatott küzdelemben a véderő egyre fontosabb szerephez jut, ez a körülmény károsan befolyásolhatja sorsunk további alakulását.

Jugoszlávia lakosságának erősebb táplálkozásra van szüksége, amit számára csakis — minden ország legnagyobb kincse és haladásának záloga — a nép összesség és a népegészség érdekei alá rendelt vezetés biztosíthat.

Pálics Miklós

Petrovoszelói reggel

A folyó hullámszik lent, zajog, csörög,
Halászcsonakban öreg halász és kis kölyök.
A kicsinyke ház fala mögött
Virágba, kalászsza nyílnak a rögök.
Pipiskedik a kis ház a töltés fölött.
A nap vereslik, meleg és örök!
Épp, hogy kibújtam a tiszta falusi ágyból
És a vízbe, a hajnalba könyökölök.

Ó, tárt ablak és víz és fűzesek az ablak alatt!
Dühöng a szél, paskolja a folyót,
Medréből tán rögtön kicsap
És töltést, házat, mindent összenyom!...
Varsák lesik a vízben a halat.
Hogy táncol a csónak a habokon!

Tegnap a falut jártuk s a szeles vízparti erdőt.
Este együtt ültem lelkes dolgozókkal,
Szalonnát, főtt krumplit szeltek a kések.
Tisza szőke vizétől, a testvéri örömtől
És tiszta szemek fényétől voltam részeg.
Milyen drágák a kis gyerekarcok,
Ragyog a szeme a marokverő lánynak!
Eső volt tegnap s hideg sárban az öregek
A szigeten krumplit kapáltak.

Ladikon jöttek a krumpliföldről
És késő órákig járta a szó.
Vidám füst szállt a szabadkéményben,
Munkások ültünk, körbe, szépen:
Halász, borbély, diák és arató.

Most reggel ablakot tártam a napnak
 — Fehér lepedőn hül gyűrött helyem, —
 A ragyogó, vizes, szeles hajnalba
 Kidugom gyorsan borzas fejem.
 Most tudom és hiszem és látom
 Ha lassan is készül, készül e tájon
 Készül az örök virágos holnap — —
 Nagy csapat legény a folyóhoz tart,
 Velük a sztrájkoló lányok és dalolnak.

A legények kalászos kalapban dobognak.
 Az utcákon cséplő-sztrájkolók dalolnak,
 Lányok és legények hangja összenőtt — —
 Ó, kedvesek nékem e partok lakói!
 Azt sűgom forrón: szülőföld...

Latak István

MI TÖRTÉNT KINÁBAN?

(Második közlemény)

Megszólalnak az ágyúk és Kína, az antimilitarista, a bölcsen szemlélődő és örök emberi békén töpregő Kína, mint hősi énekek sarkánya küzd, védekezik és támad a rabló hadjáratot indító, katonai szigorban nevelt, imperialista Japán ellen.

Kína története a legrégebb időktől a mai napig és ma legkivált, harc egy marék rizsért. A marék rizsadagot akarja csökkenteni Japán; gazdaságilag gyarmatosítani, legrosszabb politikai és gazdasági érdekkörbe vonni és „pánázsiai“ hazug jelszóval a fehér faj elleni háborújának kiinduló bázisául megnyerni és megszervezni az ősi Kinát. Ezért harcol ma Japán és ez ellen védekezik az öntudatra ébredt Kína, amelyet már a tizennyolcadik században gazdasági célpontul vett a kalmárkodó Nyugat. Az ötezeréves kulturájú Kína akkor ismerte meg a Távolkeleti kérdést, amikor a fehér fajt a XVIII. és XIX. század folyamán a fejlődő tőkés termelés feszítő ereje elsodorta Kína partjaira, új piacok, termelő és felvevő piacok szerzésére és a Nyugat önző, profitos gazdasági kultúrája gyarmatosítani kezdte a békés, türelmes emberanyagot. Azóta Kína szakadatlanul — bár egyenlőtlen erejű fegyverekkel — harcol függetlenségéért az idegen tőkések, gyarmatosító pénzcsoportok, hittérítők és mindezek fegyvere, az ópium, valamint a külföldi kapitalisták zsoldjában álló kínai hatalmasok, a vámszedők és vám, a „likin“ ellen. Kinában ősidők óta a földművelés a legtiszteltebb foglalkozás. Már a VIII-ik és IX-ik században voltak parasztmegmozdulások és amikor például Európában, a Duna-Tisza közén és Székesfehérvár körül 900 évvel ezelőtt az első keresztény magyar király megveti alapját a magyar államnak, Kinában már